

No; for he alleges a claim of blood

לא דקא טעין טענת דמים –

OVERVIEW

The גמרא concludes that we cannot prove from the משנה that the husband is believed כתובה only with טענת פ"פ; but rather he can be מפסיד her כתובה only with טענת דמים. Our תוספות discusses the difference between טענת דמים and טענת פ"פ, and what the woman's claim is and why we do not believe her.

- (טענת פ"פ is effective (as opposed to טענת דמים) explains the reason תוספות

דהויא טענה ברורה מדאין סדינין מלוכלכים בדם¹ -

Because it is a convincing claim, since the sheets are not stained with blood, this proves unequivocally that she is not a בתולה. However, regarding פ"פ we do not know that it is so (perhaps he is lying), and in addition he may not be a בקי.

² טענת בתולים when the husband claims what does the woman say תוספות

ונראה דבטענת פתח פתוח וטענת דמים דשמעתין איירי -

And it is the view of תוספות that regarding טענת פ"פ and טענת דמים of our case, we are discussing a case -

שהיא טוענת שהוא בא עליה באירוסין³ או אומרת בתולה הייתי⁴ -

Where she either claims that her husband was עליה בא when she was his ארוסה, or she maintains that I was a בתולה, by the first ביאה and the husband is either making a mistake or lying. However if she would claim משארסתני נאנסתי she would be believed.

תוספות asks:

ואם תאמר ונהימנא לדידה במגו דאי בעיא אמרה משארסתני נאנסתי -

And if you will say; and let us believe her (either that בא עליה באירוסין or בתולה) **with a מגו that she could have said, 'I was forced after the קדושין' (הייתי** in which case had she claimed משארסתני נאנסתי the ruling would be -

דנאמנת לרבן גמליאל דפסקין לקמן (דף יג,א) כוותיה -

That she is believed according to ר"ג, and we rule according to ר"ג as רב יהודה

---

¹ Every בתולה (except for certain exceptions [mentioned on דף י'] bleeds after the first ביאה. The טענת דמים is effective when it was verified that there is no דם בתולים. Perhaps תוספות is negating בד"ה לא that there were עדים who verified it; according to תוספות the lack of סדינים מלוכלכים is sufficient to verify his claim.

² There is a משנה later on יב,ב that if the husband claims טענת בתולים and she claims משארסתני נאנסתי, she is believed (according to ר"ג), so how can the גמרא rule here that (by טענת דמים) he is believed.

³ This can apply to either טענת פ"פ or טענת דמים. She is owed the כתובה since he was עליה בא.

⁴ This would seemingly apply only by טענת פ"פ (but not by טענת דמים, since there is incontrovertible evidence that she is not a בתולה). [See 'Thinking it over' # 2.]

states **later**.⁵ Let us therefore believe her current claim with this מגו that she could have claimed משארסתני נאנסתי where she would be believed.

answers: תוספות

ויש לומר דאינה מודה ברצון שנבעלה מאחר⁶ -

And one can say that she will not willingly admit that someone had relations with her.

offers an additional explanation why there is no מגו here: תוספות

ועוד דאין זה מגו⁷ דמיפסלא נפשה מכהונה⁸ -

And furthermore she is not believed, because this is not a מגו, since she invalidates herself from marrying into כהונה, by claiming משארסתני נאנסתי.

asks: תוספות

אבל קשה דליהמנה במגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ⁹ אני¹⁰ -

However there is a difficulty, for let us believe her (that בא עלי באירוסין or בתולה - מגו is a valid 'מוכת עץ' for she could have claimed, 'I am a מוכת עץ' (הייתי) with a מגו -

אפילו לרבנן דלקמן (דף יא, ב) דאמרי מוכת עץ כתובתה מנה דאין זה מגו -

Even according to the רבנן (who argue with ר"מ) who maintain later that the מוכת עץ of a כתובה is only a מנה, so seemingly there is no מגו of מוכת עץ -

דאינה רוצה להפסיד כלום מכתובתה¹¹ -

- כתובה she does not want to lose anything from her

⁵ There is a dispute in this case where she counterclaims his טענת בתולים with משארסתני נאנסתי, where ר' יהושע does not believe her and ר"ג and אליעזר do believe her. רב יהודה אמר שמואל. The same שמואל rules here that להפסידה כתובתה is believed טענת פ"פ!

⁶ A מגו is effective if one can claim the מגו claim with the same ease as one claims the actual claim. In that case we say he is certainly telling the truth, for he could have just as easily said the מגו claim and be vindicated. However if it is more difficult to claim the מגו claim; the מגו is ineffective. We say that indeed he may be lying; the reason he did not make the vindicating מגו claim is because it has certain drawbacks (it is embarrassing, etc.). Here too it is easier for her to claim the actual claim of הייתי בתולה or בא עלי באירוסין (which is not that embarrassing) than to admit that she was forced upon by a stranger (where she may be [also] concerned that her husband would despise her).

⁷ See previous footnote # 6. See 'Thinking it over' #1.

⁸ The rule is that any woman that had a forbidden ביאה is considered a זונה and is therefore forbidden from marrying אשה איש (since she is an אסורה), and therefore she would never claim it, in order not to disqualify herself מכהונה (in case her current husband dies).

⁹ A מוכת עץ (literally hit by wood) refers to a woman who lost her בתולים on account of a wound, but not through a relationship with a man.

¹⁰ The two reservations mentioned previously in תוספות regarding the מגו of משארסתני נאנסתי do not apply here; she has no difficulty in claiming מוכת עץ (as she has when claiming נאנסתי) and she is not מכהונה.

¹¹ Her current claim of בא עלי באירוסין (if believed) gives her a כתובה מאתיים; however the claim of מוכת עץ gives her a כתובה of only a מנה, so we cannot say that she should receive מאתיים, because she could have claimed אני מוכת עץ and received a מנה!

מכל מקום נאמנת במגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתך¹² ונסתחפה שדהו¹³ -

Nevertheless she should be believed with the מגו that she could have claimed I became a מוכת עץ while I was your ארוסה where we say that his field was ruined.

The question remains why do we believe his טענת בתולים and make her lose her כתובה, let us believe her claim (of either באירוסין or בא' עליה) since she has a מגו of תחתך.

answers: תוספות

לכך נראה דהוי מגו במקום חזקה¹⁴ דאין אדם טורח בסעודה ומפסידה¹⁵ -

Therefore it is the view of תוספות that this (מגו of תחתך [as well as the מגו of משארסתי נאנסתי]) is considered a מגו which contradicts the חזקה of אין אדם טורח בסעודה ומפסידה (a person does not toil for a meal and then ruin it).

anticipates a difficulty: תוספות

אף על גב דבעיא היא בפרק קמא דבבא בתרא (דף ה'ב ושם) אי אמרינן מגו במקום חזקה או לא -
Even though that there is this query in the first פרק of מסכת ב"ב whether a מגו -
מגו (במקום חזקה) is effective or not,¹⁶ so why do we dismiss this (מגו במקום חזקה) -

replies: תוספות

שמא חזקה דהכא עדיפא¹⁷ -

Perhaps this חזקה here is superior to the חזקה there and all would agree that it renders the מגו ineffective.

offers an alternate solution: תוספות

ואי לא אמרינן מגו להוציא אתי נמי שפיר :

¹² The ruling of the רבנן that a מגו receives only a מנה is valid if she was a מוכת עץ before the אירוסין. However if she became a מוכת עץ after the אירוסין, all agree that כתובתה מאתיים.

¹³ This is a metaphor; it is as if you bought a field and it became ruined; you have no recourse, here too you married me and I became a מוכת עץ after the קידושין and you too have no recourse but to pay me the entire כתובה.

¹⁴ A מגו במקום חזקה means that the actual claim (which we want to believe because of the מגו claim) contradicts the חזקה. Her claim of בא' עליה באירוסין or בא' עליה בתולה alleges that he is lying with his טענת בתולים (for he claims she was not a בתולה and he was not באירוסין). However the חזקה of טענת בתולים ומפסידה tells us that he is not lying. Therefore this מגו which is seeking to support a claim which is contradicted by a חזקה is ineffective.

¹⁵ See previous (הב') תוס' ד"ה מאי (הב') TIE footnote # 1.

¹⁶ The גמרא there cites a חזקה that a person does not pay up his debt before the due date - אין אדם פורע תוך זמנו - Therefore if the מלוה came to collect his debt and the לווה claims פרעתי, he is not believed. The question arises what is the ruling in a case where the מלוה came after the due date and the לווה claimed that he paid it before the due date, do we believe the לווה since he has a מגו that he could have said, 'I paid you after the due date', or we do not believe him since it is a חזקה; his claim of פרעתי תוך זמנו is contradicted by the חזקה of אין אדם פורע תוך זמנו.

¹⁷ The presumption that א"א טורח בסעודה ומפסידה is more convincing than א"א פורע תוך זמנו. There is actually a מחלוקת there regarding the חזקה of א"א פורע תוך זמנו, where א"א פורע תוך זמנו and א"א טורח בסעודה ומפסידה disagree with this חזקה. It is ר"ל who maintains this חזקה. No one seems to disagree with the חזקה of א"א טורח בסעודה ומפסידה; indicating that it is a superior חזקה.

And if we will maintain that a מגו להוציא is ineffective¹⁸ it will also resolve this issue.

SUMMARY

בתולה or בא עלי באירוסין is a convincing claim. The woman claims either מגו of נאנסתי because she is not comfortable with it or הייתי מוכת עץ תחתך מגו as well as מכהונה. Alternately this מגו is ineffective either because it is a מגו במקום חזקה or it is a מגו להוציא.

THINKING IT OVER

1. מגו of נאנסתי משארסתני is not an effective מגו. In the second answer (she is נפסלה מכהונה) תוספות writes מגו זה דאין זה¹⁹; however he does not write this (דאין זה מגו) regarding the first answer that אינה מודה ברצון. Explain!

2. תוספות writes that the entire סוגיא is discussing a case where she claims בא עלי האוכל אצל משנה of משנה²⁰. It would seem that this also applies to the בתולה הייתי or באירוסין, where he has no טענת בתולים and she is believed. This is seemingly understood when she claims בא עלי באירוסין since עמה שמתייחד; however why is she believed if she claims בתולה הייתי (we cannot substantiate her claim מפני שמתייחד (on the contrary it disproves her claim); why is יהודה different from גליל?²¹

---

¹⁸ A מגו להוציא means that the litigant who has the מגו wants to be believed to the extent that he should be able to collect money from the other litigant. In our case the woman is the מוציא; she wants her husband to pay her the כתובה. The husband is the מוחזק. The money is in his possession. Many authorities rule that מגו להוציא לא אמרינן (see תוס' ב"מ מ"ג, א ד"ה וזה מוחזק מוציא ממון), therefore even though it is a valid מגו but it does not present sufficient proof to be מוציא ממון. To be מוציא ממון from a מוחזק we need unqualified proof such as עדים (or a מקרים), etc.

¹⁹ See footnote # 7.

²⁰ See footnote # 4.

²¹ See the previous תוס' ד"ה אבל.